

El lector escriu

Carta oberta entre dos col·laboradors de País Petit, Josep M. Llach escriu al seu amic Josep M. Farré una carta plena de referències al Verges que van compartir anys enrere i que evocuen sovint en els seus articles.

Estimat Josep Maria,

Entre d'altres plaers que em proporciona la lectura de País Petit, destaquen els teus escrits, que sempre em corprenen i m'emocionen, perquè la teva prosa, florida i exuberant, neix del cor i va directe al cor.

Haig de fer dues voltes al Mediterrani, afrontar tota mena de perills, tempestes, coneixences i experiències per a ésser capaç de comunicar la meitat dels sentiments, emocions i sensacions que expliques tu en el curt trajecte de travessar la Placeta de Verges un dia qualsevol de la nostra infància.

Quan et llegeixo, haig de reconèixer que m'envaeix un sentiment de tristesa: quantes coses m'he perdut!, quantes no he estat capaç de veure! On era? Què feia? Estava badant?

No ho crec; segur que estava somniant en comptes de mirar al meu costat, tan fàcil, tan senzill que era. Mirava l'infinit; segur que canviava el present pel futur, la realitat pels somnis; potser aleshores no sabia que ambdós podien conviure.

Pecats de joventut: buscar els ideals ignorant la realitat, saltar a l'espai des de l'espai, no adonar-te que només la vivència quotidiana en les petites coses et dona els criteris necessaris per a triar de la vida el que val la pena, desestimar tot el que t'encadena el cor i l'esperit i poder fer finalment un pas més... i que no sigui al buit. Al final la vida et fa un mica més savi i et cura (en part); però ja no puc recuperar el passat; tu m'ensenyes la magnitud del meu error.

En el darrer número de País Petit em varen fer una entrevista que segurament has llegit en forma d'article («Verges, com si el temps no passés»): és un sistema que vas contestant preguntes i després les unes surten i d'altres no, de manera aleatòria. Una de les preguntes interessants va ésser, més o menys, què era de la gent que vivíem a fora el que mantenia el lligam amb Verges; la pregunta acabava amb «Són els amics?» La resposta va ésser que no, que aquest lligam és un sentiment i com a tal no es pot explicar; és un núvol que viu al pensament i on conviuen enmig d'una espessa boira que difumina els contorns de les coses i dels sentiments, els records dels pares, dels amics, la tramuntana, el cinema amb la bossa de l'aigua calenta, el sol mirant-nos per sobre del Montgrí, els carrers sense gaire llum, els somnis, aquelles fileres de carros, aquells ulls, la

tenora assajant al matí, aquella mirada melancòlica, a voltes inexpressiva, el cel, la flaire, el galls cantant a l'alba, la pols, les llàgrimes i les rialles, en Pere Prat engegant les oques pels voltants de les quatre carreteres amb una canya a la mà, parlant-los en el seu idioma... i... la Processó.

T'haig de confessar una cosa, i no ho diguis a ningú: aquest sentiment, darrerament, en comptes de refredar-se està creixent, perquè m'he adonat que no són solament els records; hi ha un efecte osmòtic, hi van entrant coses, a dintre el núvol: és viu! Cada any creix i rep una empenta pels volts del Dijous Sant amb la vostra companyia, els meus companys del camí del Calvari. Si no vaig saber disfrutar de vosaltres en la primera etapa de la meua vida, ho faig ara; és una experiència extraordinària per a mi, molt més important del que us imagineu i que no sé com agrair-vos, sobretot a tu, que, encara que no hagi aconseguit mai cap rellevància dintre l'escalafó, el teu ascendent moral en el grup és inqüestionable.

Bé, en realitat el motiu d'aquesta carta era només donar-te les gràcies perquè, cada vegada que em menciones en els teus escrits, tens la feinada de buscar entre les meves poques virtuts per ressaltar-ne alguna; però ja coneixes la meua incontinència literària, amb això ens assemblem, o, tal com a tu t'agradaria que ho digués, «per a explicar quatre maules, no ens manquen les paraules».

Una abraçada molt forta,

JOSEP MARIA LLACH I GRANDE

Josep M. Llach

RUBAU - TARRÉS, S.A.

Construccions i Obres Públiques

Tel. 972 78 00 30 Fax 972 78 02 11
<http://www.rubautarres.com>